

Zahvala

ob naznanitvi nagrajene pesniške zbirke za Jenkovo nagrado 2021

So ljudje, za katere časi niso postali "čudni", "nasilni", "represivni", ampak so zanje takšni od nekdanj. Drži, da so takšni spet vse bolj, a vendarle od nekdanj. Mizoginija in homofobija, na primer, sta od nekdanj. V njima poseben užitek točno določenih posameznic in posameznikov, najraje pa kar celih skupin, v zatiranju točno določenih posameznic in posameznikov, najraje pa kar celih skupin. Imperativ molčanja, poskusi relativiziranja, prenašanje odgovornosti za družbene sadizme na tiste, ki so jih deležni, normalizacija nasilja. Vse to se dogaja pri telesu kot nosilcu misli. Telo izkuša, kar se lepi nanj, lepi pa se vse. Ni zatočišče, povsem na odprtem je. Knjiga *To telo, pokončno* je poskus zavrnitve teh imperativov, prenašanj in normalizacij z vzpostavitvijo prostora izrekanja onkraj ujetosti v jezikovne konvencije, ki bistveno sodelujejo pri vzdrževanju temeljnih diskriminacijskih praks. Natanko poezija omogoča gradnjo takšnega prostora. S tem, da je komisija počastila to knjigo z Jenkovo nagrado, je dala prostor temu prostoru, za kar se ji zahvaljujem. Ta knjiga je tudi poskus zamišljanja prihodnosti – a ne kakršnekoli, temveč takšne, ki bo nujno boljša. In tudi bo, kajti veliki oblastniki in mali bogovi so minljivi, volja po dvigu iz bede, oblikovana iz kritične ocene zgodovinskih in aktualnih fašizmov, iz negovanja ljubezenskega sentimenta in z nekaj humorja, pa ne. Komisiji se zahvaljujem za naklonjenost. To razumem kot morda nevidno, pogosto nepričakovano, a očitno prisotno vez v dobi rezov.

Nina Dragičević

Ljubljana/Kranj, 27. 10. 2021

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association